

ΔΗΜΟΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ 2010

Η κρίση είναι μια οδυνηρή πραγματικότητα, δεν είναι όμως δικαιολογία απραξίας!

Ο αγώνας ενάντια στο μνημόνιο και τους φορείς του, είναι αγώνας για κοινωνική ανάταξη και πολιτικές ανατροπές. Η αυτοδιοίκηση και οι τοπικές κοινωνίες, πρέπει να έχουν λόγο!

Η δράση μας δεν είναι μόνο μια διαρκής διαμαρτυρία. Είναι και δυνατότητα δημιουργίας. Αλλάζουμε το Δήμο, αλλάζουμε τη ζωή μας!

υποψήφιος δήμαρχος
ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΣΟΥΤΣΙΑΣ

πολιτική εφημερίδα ενημέρωσης και δράσης για τα Βριλήσσια
Οκτώβριος 2010

«Δράση για μια Άλλη Πόλη»

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
της Κίνησης Δημοτών Βριλησίων
«ΔΡΑΣΗ για μια άλλη πόλη»
Πίνδου 30 & Μαραθώνος, Βριλήσσια
τηλ. 210 60 95 574
www.DrasiVrilissia.gr

Οκτώβριος 2010
Ειδική έκδοση για τις εκλογές

Εκδότης
Σάμης Γαβριηλίδης

Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο
Γιάννης Τσούτσιας
δημοτικός σύμβουλος Δήμου Βριλησίων

Στην έκδοση αυτή συνεργάστηκαν

Πάνος Βαρδόπουλος, Μιχάλης Βερροϊόπουλος,
Μάκης Ετζόγλου, Κωνσταντίνα Κουντουριώτη,
Θέμης Κοτσιφάκης, Μάρκος Κρητικός,
Αθηνά Κρικέλα, Ρήγας Κωνσταντινίδης,
Τάκης Μάτσας, Τζένη Ρόκα,
Γιάννης Τσουρουνάκης, Νίκος Χαραλαμπίδης

για επικοινωνία:
newspaper@DrasiVrilissia.gr

**Η εφημερίδα διατίθεται
στα παρακάτω σημεία των Βριλησίων**

ΧΑΡΤΗΣ, Βιβλιοπωλείο, Γράμμου 40
ΛΕΤΡΙΝΑ, Φωτοτυπίες, Λ. Πεντέλης 42
ΑΓΝΗ ΓΗ, Βιολογικά προϊόντα, Λ. Πεντέλης 104
Περίπτερο Ομήρου και Πεντέλης
«Όλα εδώ πληρώνονται», Ομήρου 3
Η Γωνιά, Ψιλικά, 28ης Οκτωβρίου πλ. Ηρώων
Espresso point, Αίαντος 2
Ψιλικά Ολύμπου και Ροδόπης

Για επικοινωνία

Εφημερίδα	Τζένη Ρόκα	6972163047
Ιστοσελίδα	Μάκης Ετζόγλου	6937080075
Δημοτικό Συμβούλιο	Γιάννης Τσούτσιας	6937010046
Δημοτική Επιχείρηση	Μ. Βερροϊόπουλος	6973607555
Παιδικοί Σταθμοί	Αθηνά Κρικέλα	6932537460
Κ.Α.Π.Η.	Ρ. Κωνσταντινίδης	6974497520
Πνευματικό Κέντρο	Μάρκος Κρητικός	6974039850
Αθλητικός Οργανισμός	Νίκος Γιάννακας	6937400602
Επιτροπή Περιβάλλοντος	Ν. Χαραλαμπίδης	6937412615

Το στέκι
της «Δράσης»
Πίνδου
και Μαραθώνος

*Περπατάμε ρωτώντας, γνωρίζο-
ντας ότι η διαδρομή φτιάχνεται α-
πό τα βήματα των πολλών και όχι
από την επιδέξια χαρτογράφηση
εκ μέρους ειδικών σκαπανέων.*

Marcos Subcomandante
Ανήσυχια νεκροί
εκδόσεις Άγρα

Το περίπτερο της «Δράσης»
στην πλατεία Αναλήψεως

«Δράση» 2006 - 2010

Ανοιχτή διαδικασία κινητοποίησης, προβληματισμού και συμμετοχής

Η «Δράση για μια άλλη πόλη» είναι μια **αυτόνομη** αγωνιστική και **ριζοσπαστική** προσπάθεια, που ξεκίνησε άτυπα σαν χώρος συζητήσεων, για να καταλήξει στη δημιουργία δημοτικής κίνησης, η οποία στις εκλογές του 2006, με ποσοστό 8,5%, κατέλαβε μία έδρα στο δημοτικό συμβούλιο της πόλης μας. Εκείνη την περίοδο ένα ριζοσπαστικό δυναμικό πολιτών, ανάμεσά τους κι' εμείς, αναζητούσε πολιτική έκφραση στο προάστιο, γι' αυτό αποφασίσαμε την παρέμβαση στις εκλογές.

Μετά τις εκλογές, η «Δράση» συνέχισε, με προτάσεις στα θεσμικά όργανα του Δήμου, με δεκάδες εκδηλώσεις, τόσο για τα τοπικά, όσο και για ευρύτερα ζητήματα («φέρνοντας» το «γενικό» στη γειτονιά μας), με εφημερίδα και ιστοσελίδα για την ενημέρωση των δημοτών, με **εσωτερική ζωή**, εδραιώνοντας στην πόλη μας μια **ανοιχτή** διαδικασία προβληματισμού, κινητοποίησης και συμμετοχής για κάθε πολίτη. Επιχειρήσαμε αυτό, που όλοι οι συνδυασμοί θυμούνται μόνον όταν πλησιάζουν οι εκλογές, πως σημασία έχει να αναλάβουν δράση οι ίδιοι οι πολίτες.

Στη «Δράση» συναντιούνται δημότες με διαφορετικές πολιτικές διαδρομές και εμπειρίες. Η **σύνθεση** αυτής της **διαφορετικότητας** σε μια **κοινή** προσπάθεια είναι κεντρικό στοιχείο της φυσιογνωμίας μας. Κάποιοι από εμάς είχαν θητεύσει στο παρελθόν σε οργανώσεις της αριστεράς, κάποιοι είναι ακόμη ενεργά μέλη, πολλοί παραμένουν επί μακρόν ανένταχτοι, ενώ συμμετέχουν και δημότες που αυτοπροσδιορίζονται σε χώρους εκτός της αριστεράς. Αυτή είναι η ιδιαιτερότητα της προσπάθειας: λειτουργήσαμε **όλοι μαζί** -από άποψη ρόλων και πολιτικού βάρους- αποφεύγοντας τα «όργανα» και τις παραδοσιακές οργανωτικές δομές των κομμάτων. Εστίασαμε στην ανάγκη να ενισχυθεί η συμμετοχή των πολιτών στα κοινά, γιατί μόνον έτσι αλλά-

ζει η έκβαση των «μικρών» αλλά και των «μεγάλων» αγώνων. Επιζητήσαμε μορφές και τρόπους συμμετοχής **για όλους** (τόσο στα θεσμικά όργανα του Δήμου, όσο και έξω από αυτά), προβάλλοντας ένα διαφορετικό **τρόπο** πολιτικής, όπου η διαθεσιμότητα των πολιτών δεν ξοδεύεται σε επιμέρους σχεδιασμούς παρατάξεων.

Το 2006 η «Δράση» εναντιώθηκε στο δικομματισμό, στο τοπικό μοντέλο διοίκησης και τον παραγοντισμό. Τώρα, οι αυτοδιοικητικές κινήσεις αλλά και η κοινωνία ολόκληρη, έχουν να υπερασπιστούν την αυτοδιοίκηση που καταλύεται από τον «Καλλικράτη» και να συμβάλλουν στην ανάδειξη ενός **νέου πολιτικού σκηνικού**, που όμως προϋποθέτει τη συγκρότηση **μαζικού κινήματος** ενάντια στο μνημόνιο. Στο έδαφος αυτών ακριβώς των προκλήσεων, οι τοπικές κινήσεις καλούνται σήμερα να κατακτήσουν την **αυτονομία** τους.

Παρά τη φθορά των κομμάτων και του πολιτικού συστήματος, πολλοί εξακολουθούν να πιστεύουν ότι χρειάζεται να δώσουμε διαπιστευτήρια σε κόμματα και παράγοντες για να πάρουμε θέση στα κοινά των Βριλησίων. Αντίθετα εμείς θεωρούμε ότι **υπάρχει δυνατότητα για μια διαφορετική απάντηση στον τρόπο οργάνωσης της τοπικής κοινωνίας, από το σκηνικό παρακμή**. Οι εκλογές του Νοεμβρίου είναι οι πρώτες μετά την εφαρμογή του μνημονίου, που σηματοδοτεί την πρωτοφανή επίθεση ενάντια στην υπόσταση της χώρας και τις κατακτήσεις των εργαζομένων. Η πόλη μας δεν είναι στεγανοποιημένη περιοχή για να μείνει ανεπηρέαστη. Για τη «Δράση», οι εκλογές είναι ένα νέο σημείο συνάντησης με όσους αγωνιούν για να αλλάξουν τα δεδομένα και οι συσχετισμοί στο Δήμο μας. Ξεπερνώντας τον πειρασμό της αποχής απέναντι στον απαξιωμένο δημόσιο πολιτικό λόγο, επιμένουμε στην κατεύθυνση **«να πάρουμε τη ζωή μας στα χέρια μας»**.

Εξηγήσεις... Πριν το πρόγραμμα

Το «πρόγραμμά» αυτό δεν είναι μια προεκλογική κατασκευή. Συμπυκνώνει προτάσεις και ιδέες από πραγματικές συζητήσεις που έγιναν στα συντονιστικά της «Δράσης» για τις ανάγκες της εκπροσώπησής μας στα θεσμικά όργανα του Δήμου μας. Αντίθετα με ό,τι συνηθίζεται, δεν φτιάχτηκε από επιτελεία ή επικοινωνιολόγους. Γιατί **το πιο σημαντικό με τις προτάσεις και τα προγράμματα δεν είναι η εκφορά τους αλλά η διαδικασία μέσω της οποίας προέκυψαν!** Αν δηλαδή πράγματι αντιπροσωπεύουν τους συνδυασμούς, που τα επεξεργάστηκαν, αν ανταποκρίνονται σε υπαρκτές ανάγκες και όχι στην πολιτική μόδα και τη «ζήτηση». Αγνοώντας αυτές τις επισημάνσεις, οι τοπικοί συνδυασμοί επιμένουν να υποτιμούν τη νοημοσύνη μας! Η παράταξη του ΠΑΣΟΚ εμφανίστηκε υποστηρίζοντας στις αφίσες της την **άμεση δημοκρατία!** Δηλαδή, ο πολιτικός χώρος που κατέστησε ολοένα και πιο ανάπηρη την υφιστάμενη δημοκρατία, που μέσω του «Καλλικράτη» πολλαπλασίασε το μέγεθος των Δήμων και κατέργησε κάθε έννοια αμεσότητας, μπορεί ταυτόχρονα να υπόσχεται άμεση δημοκρατία! Αντίστοιχα, η σημερινή διοίκηση χρήστηκε οικολογική, επειδή έφτιαξε ποδηλατοδρόμους! Ευτυχώς, οι έννοιες συνεχίζουν να διατηρούν το περιεχόμενό τους και τα προγράμματα αποκορυπτογραφούνται από την ταυτότητα των φορέων τους. Διαφορετικά, αποσυνδεδεμένα από την κοινή εμπειρία, θα ήταν όλα **αναξιόπιστα.**

Πόσο τοπικά είναι τα «τοπικά»; Τα προβλήματα που αντιμετωπίζει κάθε πόλη είναι απόρροια των επιλογών της κεντρικής διοίκησης, αφετέρου των πολιτικών των δημοτικών αρχών σε συνάρτηση με το βαθμό των **τοπικών αντιστάσεων.** Στις εκλογές, κάποιος θα «ξεχάσουν» να μιλήσουν για τους μειωμένους πόρους των Δήμων (30% εφέτος η μείωση των λειτουργικών δαπανών), για τα σχολεία που δε θα χτιστούν, για το μνημόνιο, που

διαλύει τους κοινοτικούς θεσμούς, για την υποκρισία αυτών, που μόνο προεκλογικά αντιδρούν και στο τέλος σύρονται πίσω από τις επιλογές της κυβέρνησης. Ίσως γι' αυτά οι πολίτες απέχουν από (αυτή) την πολιτική διαδικασία και μας καλούν να εστιάσουμε σε προτάσεις, παρά σε συνθήματα.

Σήμερα καμία υπόσχεση δεν μπορεί να ικανοποιηθεί, χωρίς υπέρβαση των περιορισμών που έχουν τεθεί. Η αυτοδιοίκηση θα αυτοκαταργηθεί, αν δεν επιχειρήσει ένα διαφορετικό πρότυπο διοίκησης, **αντίβαρο** στους κεντρικούς μηχανισμούς εξουσίας, αν δε διεκδικήσει ρόλο μαζί με τους δημότες: γι' αυτό χρειάζεται το οξυγόνο της συμμετοχής τους. Αυτή εξέλλου είναι και η συμβολή της «Δράσης» στο προάστιο: ανάμε-

σα στους πολλούς παράγοντες, που επηρεάζουν την καθημερινότητά μας, επιχειρήσαμε να βάλουμε στα πράγματα και τους πολίτες, **επί** τέσσερα, και όχι **ανά** τέσσερα χρόνια!

Κάποιοι δεν ξεκινούν από την αρχή: Την περασμένη τετραετία αρκετές από τις παρεμβάσεις μας αποδείχτηκαν αποτελεσματικές. Αποτροπή της επέκτασης του Ι. Ν. της Αναλήψεως σε βάρος της πλατείας, διάσωση δέντρων κατά τη διάνοιξη της Λ. Πεντέλης, λύση στο ζήτημα των υπαλλήλων της δημοτικής επιχείρησης -που η δημοτική αρχή άφηγε μετέωρους- προώθηση του 3ου Λυκείου, συμβολή στη βελτίωση των παιδικών σταθμών, προτάσεις για το Γενικό Πολεοδομικό Σχέδιο και το Επιχειρησιακό Πρόγραμμα των Βριλησίων, παρεμβάσεις για τις καταλήψεις των κοινόχρηστων χώρων κ.α. Αναδείξαμε στο προάστιο τις πτυχές του «Καλλικράτη», διοργανώσαμε συζητήσεις και προτεيناμε τη διενέργεια **τοπικού δημοψηφίσματος** για να παραμείνει ο Δήμος μας αυτόνομος.

Και συνεχίζουμε...

ΓΙΑ ΕΝΑ ΣΧΕΔΙΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ

I. Δημοτική διοίκηση: Για ένα συμμετοχικό σχέδιο με προοπτική

Όταν τελειώσουν οι εκλογές, τα 3/5 των θέσεων στα δημοτικά συμβούλια θα καταλάβουν οι δυο πρώτοι συνδυασμοί και τα υπόλοιπα 2/5 όλοι μαζί οι υπόλοιποι. Στα Βριλήσσια από τους 27 συμβούλους, που θα εκλεγούν, μόνον 11 θα είναι της αντιπολίτευσης! Γι' αυτό, το αίτημα της απλής αναλογικής παραμένει ζωντανό και επίκαιρο. Αντιδημοκρατικό είναι επιπλέον και το σύστημα διακυβέρνησης του «Καλλικράτη». Η εξουσία συγκεντρώνεται στο στενό περιβάλλον του δημάρχου και σε εξωθεσμικούς παράγοντες (επόπτες, ελεγκτές, συνήγορος του πολίτη και της επιχείρησης) και το δημοτικό συμβούλιο υποβαθμίζεται προς όφελος μιας εκτελεστικής επιτροπής, που ασκεί όλες τις κύριες αρμοδιότητες. **Κανένας ρόλος για τους δημότες!** «Όχι» στον Καλλικράτη σημαίνει επομένως «Ναι» στις αυθεντικές πρωτοβουλίες

ΠΡΟΤΕΙΝΟΥΜΕ

Ενιαίο Φορέα Κοινωνικής Πολιτικής και Υγείας του Δήμου υπό την εποπτεία της Κοινωνικής Υπηρεσίας.

Ριζική ανασυγκρότηση και αναβάθμιση της Κοινωνικής Υπηρεσίας, ώστε αυτή να μπορεί να συντονίζει τα κοινωνικά προγράμματα, να οργανώνει και να υλοποιεί σχεδιασμούς προσανατολισμένους στις ανάγκες των ασθενέστερων κοινωνικών ομάδων.

Ένταξη στον Ενιαίο Φορέα Κοινωνικής Πολιτικής και Υγείας, του ΚΑΠΗ, της Κοινωνικής Μέριμνας και του Κέντρου δημιουργικής απασχόλησης ΑμΕΑ (Κρίκος).

Προετοιμασία και αναδιάρθρωση όλων των υπηρεσιών του Δήμου εν' όψει των νέων αρμοδιοτήτων, με στόχο την αποτελεσματικότητα και τη διευκόλυνση των δημοτών.

Κατάργηση των τροφείων στους παιδικούς σταθμούς και δημιουργία βρεφικού σταθμού, στο κτίριο του 1ου παιδικού σταθμού.

Άρνηση πρόσληψης εργαζομένων με ελαστικές σχέσεις εργασίας, γιατί, εκτός των άλλων, υποβαθμίζουν την παρεχόμενη ποιότητα των δημοτικών υπηρεσιών.

πολιτών, σημαίνει αγώνα για να μην υπονομευθεί το κοινωνικό πρόσωπο αυτοδιοίκησης, σημαίνει ότι οι νευραλγικές αρμοδιότητες παιδείας-υγείας-περιβάλλοντος που το κράτος εγκαταλείπει στους Δήμους, χωρίς πόρους, χωρίς οργάνωση και προσωπικό, δε θα αφεθούν στο έλεος μιας αγοράς, που διψά για νέα επιχειρηματικά πεδία. Ζούμε σε μια περίοδο βαθιών αλλαγών και διεργασιών. Στις συνθήκες της κρίσης, κλείνει ο δρόμος της ατομικής διεξόδου, μαζί και η ιδεολογικοπολιτική περίοδος που τον ανέδειξε. **Το συλλογικό επιστρέφει**, αναδεικνύοντας επιτακτικά την ανάγκη αναδιοργάνωσης της ζωής μας και της πολιτικής σε κάθε επίπεδο. **Η «συμμετοχή», όπως εμείς τη θέτουμε και την εννοούμε, είναι ο δρόμος για ένα νέο μέτωπο αντίστασης και πολιτικού αγώνα.**

«Δήμος» δεν είναι τα προγράμματα, τα έργα και οι εργαλαβίες αλλά οι δημότες και η διαρκής οργάνωση της παρουσίας τους. Χρειαζόμαστε μια διοίκηση, που δεν θα λειτουργεί ως προέκταση των υπουργείων, που θα στηρίζει τους δημότες της και θα ασκεί μια πολιτική με αποτελέσματα, πέρα από τη διαχείριση και τις στείρες αρνήσεις. Μια διοίκηση, που θα αλλάξει εκ βάθρων το Δήμο τόσο διοικητικά (υπηρεσίες), όσο και σε ότι αφορά τον τρόπο άσκησης της εξουσίας (θεσμοί συμμετοχής, διαφάνεια), αξιοποιώντας τη διαθεσιμότητα των πολιτών σε μια αμφίδρομη σχέση με το δημοτικό συμβούλιο.

II. Κοινωνική Πολιτική

Επί χρόνια η κοινωνική πολιτική αποτελεί πεδίο πειραματισμών, ποιος θα την ασκεί (κράτος ή αυτοδιοίκηση) και με ποιο τρόπο. Πολύ μελάνι έχει χυθεί για τη μελέτη διαφόρων μοντέλων (φιλανδικό, γερμανικό, αγγλικό) για να προσδιοριστεί μια «πολιτική ασφάλειας». Παρ' όλα αυτά, καταλήξαμε στη θεσμοθετημένη αποδόμηση του κοινωνικού κράτους με τη σφραγίδα του μνημονίου και του Καλλικράτη! Σήμερα, στο όνομα της αποκέντρωσης, κυριαρχεί η έννοια της **ανταποδοτικότητας** που νομιμοποιεί την πρόσθετη φορολόγηση και αφαίμαξη των πολιτών. Έχει ξεχαστεί πως ως **κοινωνική πρόνοια** ορίζεται «η κάλυψη του συνόλου των μέτρων, που αφορούν τη χορήγηση μη ανταποδοτικών εισοδηματικών παροχών σε άτομα που τελούν σε κατάσταση ανάγκης, που δεν μπορούν να την αντιμετωπίσουν με δικά τους μέσα». (μελέτη Ινστιτούτου Τ. Α.) Αν και οι Δήμοι δεν μπορούν να υποκαταστήσουν τις υποχρεώσεις του κράτους στον τομέα της κοινωνικής πολιτικής, μπορούν ωστόσο να αντισταθούν

στην υπονόμευσή της! Γι' αυτό, προτεραιότητα μιας «άλλης» διοίκησης θα πρέπει να είναι η **ιεράρχηση των κοινωνικών αναγκών που μπορεί να καλύψει ο Δήμος.**

Στο Δήμο Βριλησίων λειτουργούν η Κοινωνική Υπηρεσία, οι παιδικοί σταθμοί, το Πρόγραμμα Κοινωνικής Μέριμνας, το Κέντρο Δημιουργικής Απασχόλησης ΑμΕΑ (Κρίκος), ΚΑΠΗ και σπάνια, η Επιτροπή Υγείας του Δήμου. **Όλοι αυτοί οι φορείς και υπηρεσίες κινούνται αυτόνομα χωρίς συντονισμό και συνεργασία μεταξύ τους.** Μάλιστα, φορέας των κοινωνικών προγραμμάτων είναι η Δημοτική Επιχείρηση! Όταν η χρηματοδότησή τους «στερείσει», το προσωπικό τους θα απολυθεί και τα προγράμματα θα σταματήσουν. Γι' αυτό είναι αναγκαία η ένταξή τους από τώρα στο Δήμο.

III. Η Υγεία στο Δήμο

Το πρόβλημα της δημόσιας υγείας δεν είναι μόνον η έλλειψη κονδυλίων. Είναι η έλλειψη σχεδιασμού. Σήμερα **δεν υπάρχει πολιτική για την υγεία αλλά για την ασθένεια!** Αυτό που ενδιαφέρει οικονομικά είναι η διαχείριση της ασθένειας, γιατί εκεί υπάρχει το χρήμα (τεχνολογία, φάρμακα, χρηματισμός), ενώ αντίθετα, η πρόληψη στοιχίζει ελάχιστα και ωφελημένος είναι ο πολίτης, όχι η αγορά. Γι' αυτό ας αφήσουμε κατά μέ-

Υγεία είναι κάθε τι, που δεν αφήνει ολόκληρες κατηγορίες πληθυσμού να **περιθωριοποιούνται.** Υγεία είναι τελικά και η **δημιουργία κοινωνικού ιστού,** ώστε οι κάτοικοι -η νεολαία, να συγκροτούν πραγματική **κοινότητα** και οι **υποδομές,** που κάθε πόλη οφείλει να διαθέτει στους πολίτες της.

ΠΡΟΤΕΙΝΟΥΜΕ

Να συγκροτηθεί **Επιτροπή Υγείας** στο Δήμο, με περιορισμένη εκπροσώπηση των παρατάξεων και αυξημένη συμμετοχή από φορείς και πολίτες με εξειδικευμένες γνώσεις. Στόχος της θα είναι η εξασφάλιση σταθερής επικοινωνίας με τους δημότες, ώστε ο Δήμος να μπορεί να παρακολουθεί και να αξιολογεί την πορεία των κοινωνικών προγραμμάτων, να ανιχνεύει αλλαγές στον κοινωνικό ιστό και να ανταποκρίνεται στις νέες ανάγκες που θα προκύπτουν.

Να αναπτυχθούν **διαδημοτικές συνεργασίες** με όμορους Δήμους που διαθέτουν εξειδικευμένες υπηρεσίες υγείας.

Να σχεδιαστεί στο πλαίσιο του Ενιαίου Φορέα Κοινωνικής Πολιτικής και Υγείας του Δήμου, ένα τοπικό **Σχέδιο Δράσης για την Υγεία,** με κινητοποίηση πόρων και εγγραφή κονδυλίων στον προϋπολογισμό. Αυτό, να τεθεί σε κοινωνικό διάλογο για να συμφωνηθούν οι στόχοι και οι προτεραιότητές του, αφού προηγηθεί καταγραφή των αναγκών και των προσδοκιών των δημοτών με τη συμμετοχή των φορέων της πόλης.

ρος τις υποσχέσεις συνδυασμών π.χ. για την ίδρυση δημοτικών ιατρείων και ας επικεντρωθούμε στην **πρόληψη** και την εφαρμογή του κανόνα της **ισότητας** στα θέματα υγείας. Επιπλέον, η υγεία είναι ζήτημα πολύπλευρο: Μία πόλη που στερεί από τις ευαίσθητες κοινωνικές ομάδες τη **δυνατότητα να μετέχουν στην κοινωνική και οικονομική ζωή,** δημιουργεί περισσότερα προβλήματα και από την οικονομική κρίση. Υγεία είναι και τα πεζοδρόμια -ώστε κάποιες κατηγορίες πολιτών να μπορούν να κινηθούν (τρίτη ηλικία, άτομα με κινητικά προβλήματα), είναι και οι χώροι που χρειάζονται για να βρεθούν και να συνυπάρξουν οι πολίτες, είναι οι **υποστηρικτικές** δράσεις για να νιώσουν κοινωνικά αποδεκτοί και να βοηθηθούν: Τα προηγούμενα, πώς να συζητηθούν, όταν οι νεοφιλελεύθερες πολιτικές υποβαθμίζουν τη δημόσια υγεία, όταν ο «Καλλικράτης», στα πλαίσια «ενός επιμελώς αδιαμόρφωτου» πλαισίου εμπλοκής της αυτοδιοίκησης στα θέματα δημόσιας υγείας, μεταθέτει τις ευθύνες της Πολιτείας στους Δήμους, και από εκεί στις πλάτες μας; Ωστόσο, **τα προβλήματα υγείας, που τα περισσότερα μπορούν να προληφθούν, υπήρχαν και πριν την κρίση** και θα εξακολουθούν να υπάρχουν, αν δεν υπάρξουν παρεμβάσεις. **Η κρίση είναι μια δυσμενής πραγματικότητα, δεν είναι όμως μια δικαιολογία απραξίας.** Ακόμη και στα πιο ασφυκτικά πλαίσια, μια διοίκηση μπορεί να **αλλάξει τις προτεραιότητες και να ιεραρχήσει διαφορετικά τις τοπικές ανάγκες.**

IV. Πολεοδομικά – Κυκλοφοριακά

Προγραμματισμός για ποιόν; Εδώ και χρόνια, οι πόλεις σχεδιάζονται αποκλειστικά ως πόλος έλξης εμπορικών επενδύσεων και δραστηριοτήτων και όχι σύμφωνα με τις ανάγκες των κατοίκων. Μελετητικά γραφεία, εργολάβοι και κατασκευαστές συγκροτούν μια ομάδα που διαχειρίζεται και διανέμει κονδύλια, τα οποία στη συνέχεια «επενδύονται» και αλλάζουν τη φυσιογνωμία των Δήμων. Απουσιάζει κάθε χρηματοδότηση, που δεν αποβλέπει σε ενίσχυση της επιχειρηματικότητας. Αντίστοιχα, τα πολεοδομικά σχέδια, τα ρυμοτομικά, σχεδιάζονται με κριτήριο όχι τη λειτουργικότητα της κάθε γειτονιάς, αλλά προς όφελος μιας ομοιόμορφης ανάπτυξης, που οδηγεί στη **γιγάντωση** και την υποβάθμιση. Σε αντίθεση όμως με τα προηγούμενα, «Δήμος» είναι αυτό που δεν αποτιμάται στα κέρδη, αλλά στην εξασφάλιση **ποιότητας ζωής** για κάθε δημότη.

Τρόπος επιλογής και υλοποίησης των έργων: Τα τελευταία χρόνια υπήρξε μια θετική εισροή κεφαλαίων από προγράμματα στο Δήμο μας. Όμως τα έργα, δεν επιλέγονται σύμφωνα με τις προτεραιότητες των Δήμων, αλλά σύμφωνα με τα διαθέσιμα προγράμματα. Στα Βριλησσια, για παράδειγμα, αποκτήσαμε **ποδηλατοδρόμους,** ενώ δεν έχουμε πεζοδρόμια! (Παρεμπιπτόντως, ο ποδηλάτης που φθάνει στο μετρό, πού θα αφήσει το ποδήλατό του;) Αυτή η διαπίστωση δεν αναιρεί την ωφελιμότητα του έργου, το οποίο τελικά εξυπηρετεί όχι μόνον την κίνηση των ποδηλάτων (ολοένα και περισ-

σότεροι κάτοικοι χρησιμοποιούν τώρα το ποδήλατο), αλλά και των πεζών, αφού έτσι η πόλη απόκτησε ένα **βασικό δίκτυο πεζής κίνησης**. Ωστόσο ακόμη και αυτό το θετικό έργο συνάντησε αντιδράσεις, επειδή αδικαιολόγητα πήρε ένα χαρακτηρισμό δίκτυου του αυτοκινήτου, λόγω των θέσεων στάθμευσης που χάθηκαν. Οι αλλαγές στο διαμορφωμένο τρόπο ζωής των κατοίκων (για τον οποίο δεν ευθύνονται οι ίδιοι) δεν γίνονται αποσπασματικά. Ο περιορισμός του Ι.Χ. προϋποθέτει ένα σχεδιασμό, που θα λαμβάνει υπ' όψη του **όλες τις κινήσεις, πεζών, ποδηλάτων και αυτοκινήτων**, αν δεν θέλει να εκπίπτει σε «πράσινη» συνθηματολογία.

Η «φιλοσοφία» των χρηματοδοτήσεων: Ας μείνουμε για λίγο ακόμη στο παράδειγμα των ποδηλατοδρόμων: Υπήρχαν ή όχι, οικονομικότερες και εξίσου ποιοτικές λύσεις, ώστε να κατασκευαστεί ένα **μεγαλύτερο δίκτυο** με τον ίδιο προϋπολογισμό και να επεκταθούν οι θετικές επιπτώσεις του έργου σε γειτονιές πέρα και από τα κεντρικά Βριλήσσια; Γιατί κατασκευάσαμε τους ακριβότερους ποδηλατοδρόμους στη χώρα; Η απάντηση για τις εργολαβικές πρακτικές μας οδηγεί στο γειτονικό μετρό του Χαλανδρίου -και όχι μόνο. Εκεί, για να κατασκευαστούν οι υπερκατασκευές του σταθμού, δαπανήθηκαν τεράστια ποσά, για μια πόλη που έχει το μικρότερο δίκτυο μετρό απ' όλες τις ευρωπαϊκές πρωτεύουσες! **Ποιοι λοιπόν θέτουν τις προτεραιότητες;** Μήπως έτσι εξηγείται, γιατί ενώ οι Δήμοι έλκονται από μεγαλεπήβολες παρεμβάσεις, αδυνατούν να υλοποιήσουν κάτι πολύ πιο απλό και οικονομικό, την **αναβάθμιση της δημοτικής συγκοινωνίας**, που θα απέτρεπε πολυούς δημότες από τη χρήση του Ι.Χ.;

Μελέτες χωρίς αντίκρισμα: Το Γενικό Πολεοδομικό Σχέδιο κατατέθηκε το 2005 αλλά ακόμη δεν έχει ολοκληρωθεί ούτε η ψήφιση του 2ου σταδίου (ακολουθεί και 3ο), που **αναβλήθηκε** για μετά τις εκλογές! Από τα σενάρια, που παρουσιάστηκαν, καμία έκπληξη δεν προέκυψε: Όπως επιβάλει η πελατειακή λογική, ολόκληρη η περιοχή Κρασιά εντάσσεται στο σχέδιο χωρίς διαφοροποιήσεις, και χάνονται, μεταξύ άλλων, 16 στρέμματα δημοτικής γης. Βεβαίως, για τον επίσης αυθαίρετο υποσταθμό της ΔΕΗ, στην πρώην Ναυτική Βάση, επικρατεί ησυχία! Αντίστοιχα, το Ρυμοτομικό σχέδιο έμεινε στην καταγραφή της υπάρχουσας λογιστικής αποτίμησης. Σε άλλα μέρη του κόσμου, θα είχαν κληθεί οι ειδικοί (με διαδικασίες αρχιτεκτονικών ή πολεοδομικών διαγωνισμών) να καταθέσουν προτάσεις για έργα, που ο Δήμος θεωρεί αναγκαία και όχι οι εργολάβοι για να τα φτιάξουν. Επιπλέον, ενώ από διαφορετικές πλευρές (Επιχειρησιακό σχέδιο, μελέτη Γ.Π.Σ., Ρυμοτομικό σχέδιο, habitat agenda) έχουν αναλυθεί και εκτεθεί δυο και τρεις φορές τα ίδια προβλήματα, στο τέλος οι μελέτες αυτές αγνοούνται! Αυτό εξάλλου είναι το βασικό πρόβλημα των πολεοδομικών μελετών στην Ελλάδα: Η εφαρμογή, και ιδίως ο χρόνος εφαρμογής τους, και όχι οι γενικές κατευθύνσεις.

Το κυκλοφοριακό: Η εκπόνηση μιας μελέτης που εξαγγέλλεται σε κάθε εκλογική αναμέτρηση εξακολουθεί να εκκρεμεί, όχι όμως και οι σημειακές ρυθμίσεις! Στο τέλος, δε θα μείνει τίποτα για να ρυθμιστεί από την πολυθρόνητη κυκλοφοριακή

μελέτη! Όμως μ' αυτά και μ' αυτά, το κυκλοφοριακό, εν μέσω μάλιστα μνημονίου, έχει καταστεί εργαλείο απορρύθμισης του κοινωνικού ιστού. Οι παρατάξεις, που διοίκησαν το Δήμο διαχειρίζονται την αγανάκτηση των κατοίκων για να ασκούν μικροπολιτική. Απόδειξη ότι εν τω μεταξύ δεν παίρνεται κανένα άλλο μέτρο! Τι μας εμποδίζει λοιπόν να ξεκινήσουν **τώρα** αυτές ή κάποιες ανάλογες παρεμβάσεις;

ΠΡΟΤΕΙΝΟΥΜΕ

Τήρηση της απαγόρευσης διέλευσης φορτηγών από το προάστιο, μείωση της ταχύτητας των διερχομένων αυτοκινήτων, ιδίως στους δημοτικούς χώρους και τα σχολεία

Επέκταση των πεζοδρομίων, δημιουργία ασφαλών διαβάσεων παντού.

Απαγόρευση των οχλουσών χρήσεων και δενδροφυτεύσεις σε οδούς, που υποφέρουν από τη διαμπερή κυκλοφορία, σύνδεση του κυκλοφοριακού φόρτου με τα γεωμετρικά χαρακτηριστικά των οδών.

Ευέλικτη δημοτική συγκοινωνία με εκσυγχρονισμό του στόλου της, εξορθολογισμός των αστικών συγκοινωνιών.

Αλλαγές στις εμπορικές χρήσεις, έλεγχος των θέσεων στάθμευσης των καταστημάτων.

Για μια νέα αυτοδιοικητική αντίληψη: Ανάμεσα σε αντικρουόμενα συμφέροντα πρέπει να εμπεδωθούν διαδικασίες και ένας **τρόπος** επίλυσης των «διαφορών», ώστε να γίνονται κοινά αποδεκτές οι λύσεις, όχι μόνο για το κυκλοφοριακό αλλά και για κάθε ζήτημα της πόλης. Το θέμα δεν είναι η ανακύκλωση των προβλημάτων και των διαφορετικών απόψεων, ούτε τελικά το ποια από αυτές θα επικρατήσει. Το πραγματικό πρόβλημα, είναι **πώς** θα επιλύονται οι διαφορές, που πάντα θα προκύπτουν, **πώς** θα παίρνονται οι αποφάσεις και **πώς** θα γίνονται επιλογές ανάμεσα σε αντιμαχόμενες οπτικές. **Ποιοι και πώς αποφασίζουν!** Ένας άλλος τρόπος πολιτικής θα θεμελιώσει **αξιόπιστες διαδικασίες μεταξύ δημοτικής αρχής και δημοτών** και θα υπηρετήσει σταθερά αυτή την πολιτική στην πράξη. Αν δεν θέλουμε να μονοπωλούν την τοπική ζωή οι διαχειριστές του νόμου της ζούγκλας, τότε όλοι μας θα πρέπει να επενδύσουμε σε μια **νέα αυτοδιοικητική αντίληψη** για την πόλη και τη ζωή μας. Να πάρουμε το Δήμο και τη ζωή μας στα χέρια μας!

Τένις κλαμπ: Επί 20 σχεδόν χρόνια, όλες οι διοικήσεις αποτυγχάνουν να ολοκληρώσουν την απαλλοτρίωση του. Κι' όμως, οι ευκαιρίες υπήρξαν ώστε η έκταση αυτή να απαλλοτριωθεί. Τότε, που η Γραμματεία Νέας Γενιάς αναζητούσε χώρους αθλητισμού, τότε που ο Οργανισμός Σχολικών Κτηρίων διέθετε κονδύλια για σχολεία, τότε, πριν την Ολυμπιάδα, όταν εμείς αντί να εξασφαλίσουμε χάσαμε πρόσθετους

χώρους για το προάστιο (βλ. «Ναυτική Βάση») ή έστω, τότε που η αξία γης δεν ήταν ακόμη απαγορευτική. Τώρα, παρά τις διαβεβαιώσεις της διοίκησης, βρισκόμαστε σε αδιέξοδο, έχοντας μάλιστα δαπανήσει ήδη μερικές εκατοντάδες χιλιάδες ευρώ σε αμοιβές δικηγόρων! Η λύση του Ο.Σ.Κ. δεν είναι σήμερα πειστική. Όπως δεν είναι πειστικοί όλοι όσοι προτίμησαν να «πασάρουν» το θέμα στους επόμενους, αντί να το λύσουν οι ίδιοι! Γιατί λοιπόν να μην επισημάνουμε και εδώ, τα αρνητικά αποτελέσματα των πολιτικών διαχείρισης;

Το δάσος Θεόκλητου: Το μικρό αυτό δάσος είναι το μοναδικό στα όρια του Δήμου μας και έχει αποκτήσει ιδιαίτερη αξία μετά την καταστροφή της Πεντέλης. Οι παρεμβάσεις των διοικήσεων για τη νομική κατοχύρωση και προστασία του, υπήρξαν υποτυπώδεις. Ποτέ δεν αναδείχθηκε η αξία του δάσους, είτε προς την τοπική κοινωνία, είτε προς τους αρμόδιους φορείς. Αν δεν θέλουμε να σβήσουμε διαρκώς πυρκαγιές, πρέπει να δημοσιοποιήσουμε το ζήτημα με στόχο την ένταξη του δάσους στις **προστατευόμενες** περιοχές.

Δήμος και ιδιώτες Είναι απαράδεκτη η παραχώρηση του **οδοκαθαρισμού** της πόλης σε εταιρεία ενοικίασης εργαζομένων αντί του ποσού των 360χιλ.€ ανά έτος. Δεν είναι μόνον η δαπάνη, ούτε το γεγονός πως αν είχαν ερωτηθεί οι δημότες, θα επέλεγαν διαφορετικά. Σε μια περίοδο, που το δουλμπόριο ανθεί στην ελληνική διοίκηση και τις επιχειρήσεις, δεν μπορεί να συμπράττει σ' αυτό και η αυτοδιοίκηση, ο πιο δημοκρατικός θεσμός, η οποία μάλιστα διαθέτει υπηρεσίες καθαριότητας! Η «Δράση» καταψήφισε το θέμα στο δημοτικό συμβούλιο αξιολογώντας ότι δικαιούμαστε να ζούμε σε μια πόλη πολιτισμένη, αλλά όχι αδιαφορώντας με ποιο τρόπο αυτή η πόλη διατηρείται καθαρή, πώς ζουν και πόσο πληρώνονται αυτοί που την καθαρίζουν.

Προβληματική αποδείχτηκε και η ενοικίαση της δημοτικής έκτασης της **οδού Μητροπούλου**, αφού μάλιστα καταστράφηκαν οι εγκαταστάσεις του Δήμου που προϋπήρχαν! Όταν οι μικροί αθλητές του Δήμου μας μετακομίζουν σε γειτονικά προά-

στια για να προπονηθούν και η νεολαία του προαστίου στερείται χώρων, η διοίκηση όφειλε να διερευνήσει την καταγγελία της σύμβασης, αντί να περιθάλπει με εμπιστοσύνη τους ενοικιαστές, παρά τις καθυστερήσεις στην καταβολή ενοικίου, παρά την ύπαρξη μηνύσεων και καταδικαστικών αποφάσεων σε βάρος τους για αυθαίρετες κατασκευές και συμπεριφορές, που υποβαθμίζουν τη ζωή των περιοίκων! Ο χώρος πρέπει να αξιοποιηθεί από το Δήμο για δημόσιους αθλητικούς χώρους και να μην χιστεί εκεί το νέο δημαρχείο, όπως προβλέπει το Γ.Π.Σ.

V. Πολιτισμός

Δεν νοείται πόλη και κοινωνία που να σέβεται τον εαυτό της χωρίς δράσεις και δομές πολιτισμικές. **Οι δημοτικές αρχές πάντα αντιμετώπιζαν τον πολιτισμό σαν πάρεργο**, γιατί ξεφεύγει από το πλαίσιο οικονομία – επιχειρήσεις – έργα υποδομής/ βιτρίνας – εργολάβοι, αλλά και από το αντίστοιχο, χώροι πρασίνου/ αθλητισμού. Έτσι στο Δήμο μας, για τον οποίο κάποιοι καυχώνται για τον καρνάβαλο (κακέκτυπο των show που δεν έχουν καμία σχέση με τη σατυρική διάθεση και τα λαϊκά έθιμα της αποκριάς), οι πολίτες διασκεδάζουν σε καφενεία και τηλεόραση ενώ για τα υπόλοιπα, παίρνουν το αυτοκίνητό τους και πάνε αλλού.

Αν φέρετε στο νου σας μια μικρή όμορφη πόλη, θα τη φανταστείτε με το κλειστό της θέατρο – χώρο συναυλιών, με κινηματογραφική λέσχη, με χώρο εικαστικών εκθέσεων, ίσως ένα μουσείο, μια σύγχρονη κοινοτική βιβλιοθήκη. Και όταν αυτή έχει όμορφους υπαίθριους χώρους, αυτοί να ζωντανεύουν το καλοκαίρι με οργανωμένες ή και αυτοσχέδιες εκδηλώσεις. (Αξίζει εδώ να υπογραμμίσουμε τη σκανδαλώδη ανεπάρκεια των «πολιτιστικών» αιθουσών του Πνευματικού κέντρου και του ΤΥΠΕΤ, που δεν πληρούν ούτε τις στοιχειώδεις προδιαγραφές για να φιλοξενήσουν εκδηλώσεις). Όλα αυτά είναι σημαντικά για τη ζωή μιας πόλης, για τους μικρούς και μεγάλους πολίτες της. **Έτσι θέλουμε τα Βριλήσσια.** Να διαθέτουν ένα δυναμικό πολιτιστικό οργανισμό και **κατάλληλους χώρους**, ειδικευμένους επιστήμονες, ώστε να μπορεί με τις δράσεις της να γίνει **πόλος έλξης και καλλιέργειας των πολιτών της** και όχι μόνο. Κι έτσι ζωντανή, θα μπορεί να προσελκύει και πιο «ελαφρές» ή ανεξάρτητες εκδοχές, που θα συνδυάζουν την ψυχαγωγία με την παραγωγή πολιτισμικών αγαθών. Συναυλίες, εκθέσεις, διαλέξεις, προβολές, εργαστήρια, θα ζωντανέψουν την κοινωνία μας και τα Βριλήσσια δεν θα είναι πια ένα υπνωτήριο με κήπους γύρω από ένα εμπορικό δρόμο. Το ξέρουμε ότι σήμερα αυτά μοιάζουν ουτοπικά. Όμως **χρωστάμε ένα όραμα για την πόλη μας**. Το χρωστάμε στους εαυτούς μας αλλά κυρίως στη νέα γενιά.

Για το καλοκαιρινό φεστιβάλ: Μέχρι σήμερα, το πρόγραμμα του οργανώνεται κατά τη λογική «φέρνουμε όποιον δέχεται», συχνά μάλιστα ανεξάρτητα από το κόστος της παράστασης. (Ο δήμος παραχωρεί δωρεάν το θέατρο και οι θίασοι αναλαμβάνουν το «ρίσκο» της απόσβεσης, γι' αυτό το εισιτήριο στα Βριλήσσια είναι από τα ακριβότερα στην Αθήνα). Στο πρόγραμμα εντάσσονται παραστάσεις περιοδευό-

ΘΑ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΤΟΥΜΕ

Το **δημόσιο χώρο**, στον αστικό ιστό (ανεξέλεγκτη επέκταση εμπορικών δραστηριοτήτων), στον αστικό περίγυρο (αυθαίρετες κατασκευές και καταπατήσεις) και όπου αυτός απαξιώνεται από την εγκατάλειψη (Ναυτική Βάση – ρεματιά).

Έναν μακρόπνοο **σχεδιασμό**, που δεν θα διαχειρίζεται το διαμορφωμένο, ούτε θα αποτελεί πρόσχημα για αποσπασματικά έργα και παρεμβάσεις αλλά θα απαντά στις ανάγκες της πόλης ως κοινωνικού συνόλου.

Την αξία της προστασίας του περιβάλλοντος, επεμβαίνοντας στους λόγους και τις αιτίες, που το καταστρέφουν. Γιατί τίποτα δεν μπορεί να διεκδικηθεί χωρίς σύγκρουση με τα μεγάλα και μικρά συμφέροντα.

ντων σχημάτων, ενώ άλλες παραγωγές ή πρωτότυπες εκδηλώσεις σπανίζουν. Αυτό το φεστιβάλ- «καρμπόν» είναι γερασμένο και πρέπει να ανανεωθεί, έτσι ώστε να αναβαθμίζει την πόλη και τη συμβολή της στον πολιτισμό. Πρέπει να αποκτήσει ταυτότητα και να μετατραπεί σε μια γιορτή που θα απλώνεται και θα αφορά ολόκληρη την πόλη. Ο Δήμος να προχωρήσει στη διοργάνωση ενός νέου θεματικού φεστιβάλ αντί του σημερινού, που να περιλαμβάνει π.χ. νεανικές ομάδες θεάτρου, χορού, ή μουσικής με πειραματικό περιεχόμενο, θέατρο δρόμου ή εκδηλώσεις ανά θεματικές ενότητες (φολκλορική μουσική, παιδικό θέατρο, κουλθεάτρο κ.α.)

Πιο ενδιαφέρουσα είναι η περίπτωση των εργαστηρίων εργασιακής δημιουργίας που κινούνται γύρω από το Πνευματικό Κέντρο. Όταν όμως μιλάμε για πολιτισμό, αναφερόμαστε σε μια έννοια που περιλαμβάνει π.χ. τη δημοκρατία, τη σχέση με το περιβάλλον, την οργάνωση της πόλης, συνολικά δηλαδή την κουλτούρα. Τα εργαστήρια υπάρχουν χάριν των δασκάλων τους, χωρίς ώθηση από υποδομές και προγραμματικές αρχές. Η βασική κριτική μας προς τη δημοτική αρχή είναι πως δεν έχει πολιτική για τον πολιτισμό. Επομένως και τα εργαστήρια λειτουργούν στο τυπικό πλαίσιο ενός «σωστού δημάρχου, που ενδιαφέρεται για τους δημότες», απόδειξη, οι κεντρικές πολιτιστικές προτάσεις του Δήμου, που παραμένουν μέτριες ως απαράδεκτες. Γι' αυτό θέτουμε το ζήτημα των υποδομών και της στελέχωσης, ως προϋπόθεση για την παρουσίαση καλλιτεχνικών έργων, που θα καλούν τους συμπολίτες μας σε συνθετότερη σχέση με την καλλιτεχνική δημιουργία, την πολιτιστική ιστορία, τον πολιτισμό. Όσο για την πολυπόθητη συμμετοχή, κι αυτή χρειάζεται ερεθίσματα...

ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΟΥΜΕ ΤΗΝ

Πλήρη αναδιοργάνωση του καλοκαιρινού φεστιβάλ Βριλησίων.

Τεχνική αναβάθμιση των αιθουσών για τον πολιτισμό που διαθέτει σήμερα ο Δήμος, ώστε να μπορούν στοιχειωδώς να φιλοξενήσουν καλλιτεχνικές εκδηλώσεις.

Δημιουργία δημοτικής βιβλιοθήκης που να λειτουργεί ως πόλος έλξης, κυρίως για τους νέους, με εκδηλώσεις, συζητήσεις, αναλύσεις, που να εστιάζουν στον κόσμο του βιβλίου.

Μια πολιτική για τα απορρίμματα Το πρόβλημα της διαχείρισης των απορριμμάτων θα πάρει σύντομα εκρηκτικές διαστάσεις, αφού λήγουν οι προθεσμίες για την ενσωμάτωση των ευρωπαϊκών οδηγιών (ανακύκλωση και κομποστοποίηση) στο Εθνικό Δίκαιο. Σύντομα οι δημόσιοι φορείς και η αυτοδιοίκηση θα κληθούν να εφαρμόσουν τη νομοθεσία, υιοθετώντας τους στόχους και τα χρονοδιαγράμματα που έχουν τεθεί (μεί-

ωση των αποβλήτων κατά 80% ως το 2020). Διαφορετικά θα αρχίσει η επιβολή προστίμων, τα οποία βεβαίως στο τέλος θα πληρώσουν οι δημότες! Προβλέπονται: Εναλλακτική διαχείριση του χαρτιού, ανακύκλωση συσκευασιών, κομποστοποίηση των οργανικών, δημιουργία μονάδων δημοτικής κομποστοποίησης, εκπαίδευση των πολιτών, κέντρα ανακύκλωσης! Άραγε, υπάρχει σήμερα κάποιος Δήμος που ευελπιστεί να ανταποκριθεί σ' αυτές τις υποχρεώσεις ή όλοι θα αρκεστούν στην καταβολή των προστίμων;

Από το 2009 η «Δράση» έχει προτείνει στο Δ.Σ. τη δημιουργία λαϊκής αγοράς βιολογικών προϊόντων στα Βριλήσσια, σύμφωνα με εμπειριστατωμένη πρόταση που κατέθεσε ο σύλλογος βιοκαλλιεργητών. Ποια συμπερόντα εμποδίζουν ακόμη την υλοποίησή της;

VI. Δήμος και εκπαίδευση

«Δια βίου μάθηση»: Με τις τελευταίες αλλαγές, αρμοδιότητες εκπαίδευσης και διά βίου μάθησης μεταφέρθηκαν στην Τοπική Αυτοδιοίκηση. Με την υλοποίηση της μεταφοράς τους, θα διασπαστεί το ενιαίο της Δημόσιας Εκπαίδευσης και θα δημιουργηθούν σχολεία πολλών ταχυτήτων. Με το νόμο μεταβιβάζονται «οι δραστηριότητες σύνδεσης των σχολικών μονάδων με την κοινωνία, οι δράσεις επιμόρφωσης ενηλίκων, προώθησης της επιχειρηματικότητας και της καινοτομίας μέσω της σύνδεσης με την τοπική οικονομία». Ο Δήμος θα καταρτίζει το τοπικό πρόγραμμα διά βίου μάθησης, που θα περιλαμβάνει επενδύσεις, προγράμματα ή επιμέρους δράσεις εκπαίδευσης ενηλίκων. Σε αυτό, μπορεί να εντάσσονται και δράσεις δημόσιων, κοινωνικών και ιδιωτικών φορέων, που θα υποστηρίζονται οικονομικά, επιστημονικά ή διοικητικά από το Δήμο. Η χρηματοδότηση όλων των παραπάνω δράσεων θα προωθηθεί ουσιαστικά μέσω χορηγιών – επιχειρήσεων ή μέσω της θεσμοθέτησης τοπικής φορολογίας ή και άμεσης καταβολής διδάκτρων. Η «Δράση» είναι αντίθετη σε μια προοπτική που θέλει να μετατρέψει τη διά βίου μάθηση σε καταναλωτικό προϊόν. Αυτό που χρειάζεται η κοινωνία, οι εργαζόμενοι και οι άνεργοι, είναι η οικοδόμηση ενός συστήματος συνεχούς εκπαίδευσης και κατάρτισης με δημόσια χαρακτηριστικά, ως δικαίωμα του κάθε πολίτη, που θα προσφέρεται δωρεάν και δεν θα υπονομεύει τις επαγγελματικά δικαιώματα, που δίνουν τα πτυχία, που παρέχει σήμερα το δημόσιο εκπαιδευτικό σύστημα.

Τοπικά προβλήματα: Ιδιαίτερα από τη φετινή χρονιά, με τις περικοπές που γίνονται στα κονδύλια των λειτουργικών δαπανών των σχολείων, χρειάζεται ενεργοποίηση και συμμετοχή όλων των δημοτών για να αποτραπεί οι αρνητικές εξελίξεις στην εκπαίδευση. Η καθημερινότητα, που αντιμετωπίζουν τα παιδιά στα σχολεία, πρέπει να αποτελεί προτεραιότητα για το Δήμο, ώστε να μην εξαναγκάζονται οι γονείς να συμβάλλουν οικονομικά για τη λύση τους. Υπάρχει ανάγκη για την επίλυση του κτηριακού προβλήματος των Λυκείων της πόλης μας,

ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΜΕ

Ο Δήμος μας να προβλέψει δαπάνες στον προϋπολογισμό του, (τις οποίες στη συνέχεια να διεκδικήσει από το Υπουργείο Παιδείας), με σκοπό να μετατρέψει τα σχολεία της περιοχής μας σε **πραγματικά ολόημερα σχολεία** και **πυρήνες ζωής** σε κάθε γειτονιά.

Η δαπάνη για τα **ολόημερα σχολεία** θα μπορούσε να καλύπτει το κόστος λειτουργίας των σχολικών βιβλιοθηκών τις απογευματινές ώρες, την αμοιβή εκπαιδευτικών για μουσική, θέατρο και αθλητικές δραστηριότητες, την ενίσχυση της υλικοτεχνικής υποδομής των σχολείων, την ενισχυτική διδασκαλία για τους μαθητές του γυμνασίου και του λυκείου, ώστε να ελαφρύνονται οι οικογενειακές δαπάνες, τα μαθήματα σε ηλικιωμένους και μετανάστες, την επιμόρφωση γονέων κ.ά. Για να υλοποιηθούν αυτά τα προγράμματα, είναι **απαραίτητη η συνεργασία** συλλόγων γονέων, εκπαιδευτικών και της νεολαίας, που θα κληθούν να τα σχεδιάσουν και να τα εφαρμόσουν. Ο Δήμος οφείλει επίσης, να ενδιαφέρεται και για τις εκπαιδευτικές αλλαγές, που συντελούνται, συμβάλλοντας στην **ανάπτυξη διαλόγου για την κριτική αποτίμησή τους**.

που έχουν υπερπληθώρα μαθητών σε σχέση με τους χώρους που διαθέτουν. Η άμεση ανέγερση και λειτουργία του **3ου Γενικού Λυκείου** είναι μια διαπιστωμένη αναγκαιότητα. Η Δράση συνέβαλε στην ανάδειξη και την επίλυση του θέματος.

VII. Τα οικονομικά

Η πλήρης και ουσιαστική **δημοσιοποίηση** όλων των οικονομικών στοιχείων και των συναλλαγών του Δήμου είναι απαραίτητη για να αντιμετωπιστεί η διαφθορά, περισσότερο και από τους ελεγκτές της τρόικας, που θα μπαινοβγαίνουν

ΖΗΤΑΜΕ

Καθημερινή μέριμνα για τη συντήρηση των σχολικών κτιρίων.

Να λειτουργήσει στα Βριλησσια **Επαγγελματικό Λύκειο**, για να μην αναγκάζονται δεκάδες μαθητές να «μεταναστεύουν» σε γειτονικούς Δήμους.

Να εξασφαλιστεί η **ανοικτή και δημοκρατική λειτουργία της Δημοτικής Επιτροπής Παιδείας**, η οποία θα πρέπει να σχεδιάζει και να έχει αποφασιστικό ρόλο για τα εκπαιδευτικά θέματα της πόλης, αλλά και να συμβάλλει στη συζήτηση των ευρύτερων εκπαιδευτικών ζητημάτων μέσα στην τοπική κοινωνία.

Να αναβαθμιστούν οι **Σχολικές Επιτροπές** με ουσιαστική και όχι τυπική συμμετοχή των φορέων τους, μετατρέποντας το ρόλο τους από διαχειριστικό σε προγραμματικό, για τις ανάγκες των σχολικών μονάδων των Βριλησίων.

στα γραφεία των Δήμων. Μια διοίκηση, που λειτουργεί προς όφελος των δημοτών, δημοσιεύει (όχι μόνο στο διαδύκτιο, αλλά και σε τακτική έντυπη έκδοση του Δήμου), το ύψος των δανείων, που έχει συνάψει, των δαπανών για μελέτες και έργα, τα έξοδα, κάθε στοιχείο που εξηγεί **πού** και σε **ποιους** πάνε τα λεφτά! **Και κάτι ακόμη:** Σε ανύποπτο χρόνο, πολύ πριν την κρίση και το Μνημόνιο, η Δράση αντέδρασε στην υπερχρέωση του Δήμου, όταν η διοίκηση της Ν.Δ. και η παράταξη του ΠΑΣΟΚ μας πίεζαν να συναινέσουμε σε δάνεια, τότε για τη Δημοτική Επιχείρηση, τότε για το πρώην τένις κλαμπ, τότε για άλλα, εν αγνοία φυσικά των δημοτών. Όταν εκείνοι επέλεξαν το δρόμο της υπερχρέωσης και του λαϊκισμού, εμείς εμμείναμε στην ανάγκη διαφύλαξης της οικονομικής ανεξαρτησίας του Δήμου, υπέρ μιας ανάπτυξης που δεν θα υποθηκεύεται στις τράπεζες.

ΑΓΩΝΙΖΟΜΑΣΤΕ ΝΑ ΥΛΟΠΟΙΗΘΕΙ ΟΡΓΑΝΟΓΡΑΜΜΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΜΕ ΤΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ

Δήμαρχος: Συντονίζει και υλοποιεί τις αποφάσεις του Δημοτικού Συμβουλίου.

Δημοτικό Συμβούλιο: Ιεραρχεί, συνθέτει και αποφασίζει για τις εισηγήσεις των Δημοτικών Επιτροπών.

Δημοτικές Επιτροπές: Είναι μεικτές με δημοτικούς συμβούλους και ενδιαφερόμενους πολίτες με δικαίωμα λόγου. Συγκαλούν λαϊκές συνελεύσεις με τους δημότες, που τους αφορά το κάθε θέμα αλλά και με τους εμπλεκόμενους εργαζόμενους των αρμοδιοτήτων τους (π.χ. Η Επιτροπή παιδείας και με τους γονείς αλλά και με τους εκπαιδευτικούς) και συσυπολογίζουν τις απόψεις, που κατατίθενται στις εισηγήσεις τους.

Ανοιχτές Συνελεύσεις Δημοτών: Ευθύνη σύγκλησής τους έχουν οι αντίστοιχες δημοτικές επιτροπές. Σύγκληση σε τακτά διαστήματα. Παρόντες δημοτικοί σύμβουλοι των επιτροπών, με αναλογική παρουσία και με ευθύνη τη μεταφορά των απόψεων στην Δημοτική Επιτροπή. Τηρούνται πρακτικά προσβάσιμα σε όλους μέσω της ιστοσελίδας του Δήμου. Προχωρούν σε εκλογή εκπροσώπου, που θα συμμετέχει με δικαίωμα λόγου στο Δημοτικό Συμβούλιο στο οποίο θα συζητείται το αντίστοιχο θέμα. Συνελεύσεις ανά γειτονιά ή ανά θεματική ενότητα (γονείς, σχολεία, κυκλοφοριακό) ή ανά επιμέρους τομείς (αθλητισμός, παιδεία, πολιτισμός) με καταγραφή των προβλημάτων από τους ίδιους τους ενδιαφερόμενους.

Τ Ο Ψ Η Φ Ο Δ Ε Λ Τ Ι Ο Τ Η Σ « Δ Ρ Α Σ Η Σ »

Ανδρόνικος Γιώργος: Γεννήθηκε στο Μαρούσι το 1988 και έζησε όλα του τα χρόνια στα Βριλήσσια. Ήταν μαθητής στο 4ο Δημοτικό σχολείο Βριλήσσιων και στη συνέχεια στο 2ο Γυμνάσιο και Λύκειο Βριλήσσιων. Είναι τελειόφοιτος Γυμναστικής Ακαδημίας με ειδικότητα στο ποδόσφαιρο. Γνω-

ρίζει πολύ καλά αγγλικά, ισπανικά και γερμανικά. Έχει πτυχίο αρμονίας, αντίστιξης και σπουδές στο πιάνο. Φοίτησε με υποτροφία Erasmus-Socrates στο πανεπιστήμιο της Γρανάδας (Ισπανία) για 6 μήνες. Εργάζεται ως προπονητής εκμάθησης κολύμβησης και τεχνικής κολύμβησης.

Αντωνόπουλος Γιάννης: Γεννήθηκε το 1950 στον πύργο Ηλείας. Είναι παντρεμένος και πατέρας δύο παιδιών. Τελείωσε σχολή σχεδιαστών και σπούδασε κιθάρα και θεωρία μουσικής. Εργάστηκε επί σειρά ετών στα ναυπηγεία Ελευσίνας και σε τεχνικές εταιρείες. Τα τελευταία 22 χρόνια ζει

και εργάζεται σαν επιχειρηματίας στα Βριλήσσια.

Αυγερόπουλος Γιώργος: Γεννήθηκε στην Κοζάνη το 1953. Είναι μόνιμος κάτοικος Βριλήσσιων από το 1983. Είναι έγγαμος με ένα παιδί. Πτυχιούχος Οικονομικού Πανεπιστημίου Μακεδονίας και κάτοχος μεταπτυχιακού τίτλου στη διοικητική λογιστική και κοστολόγηση. Στέλεχος για περισσότε-

ρο από 25 έτη σε μεγάλες εταιρείες, σήμερα ιδιωτεύει ως οικονομικός και φοροτεχνικός σύμβουλος.

Βαρδόπουλος Πάνος: Είναι εικαστικός με ειδίκευση τη φωτογραφία και το βίντεο. Διδάσκει στο τμήμα Φωτογραφίας και Οπτικοακουστικών Τεχνών του ΤΕΙ Αθήνας.

Βερροϊόπουλος Μιχάλης: Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1964 και κατοικεί στα Βριλήσσια από το 1996. Είναι παντρεμένος με τη Λουκία Λυπημένου και έχει δύο παιδιά. Υπήρξε ιδρυτικό και πρωταγωνιστικό μέλος της Επιτροπής Αγώνα (για τη διάσωση της Ναυτικής Βάσης) και είναι πρόεδρος του περιβαλλοντικού συλλόγου «Ωρείθνα» του Πατήματος. Είναι πολιτικός μηχανικός με μεταπτυχιακές σπουδές στη διοίκηση επιχειρήσεων και εργάζεται στον ιδιωτικό τομέα.

Βλάχος Φίλιππος- Φοίβος: Γεννήθηκε το 1989 στην Αθήνα. Από το 1992 είναι κάτοικος Βριλήσσιων. Τε-

λείωσε το 5ο Δημοτικό σχολείο, το 2ο Γυμνάσιο και 2ο Λύκειο Βριλήσσιων. Είναι τελειόφοιτος της σχολής Εφαρμοσμένων Μαθηματικών και Φυσικών Επιστημών του Ε.Μ.Π. Έχει πτυχίο Αρμονίας και συνεχίζει τις σπουδές του στο πιάνο.

Γαβριηλίδης Σάμης: Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1953 και σπούδασε ναυπηγός στο Ε.Μ.Π. Από το 1975 ασχολείται με τις εκδόσεις και διευθύνει τις ομώνυμες εκδόσεις. Το 1985 δημιούργησε μαζί με άλλους το εντευκτήριο οίνου «Στροφιλιά» και το διηύθυνε μέχρι το 1992. Είναι παντρεμένος με τη Βάσω Κυριαζάκου. Από το 1991 ζει στα Βριλήσσια.

Γιάννακας Νίκος: Γεννήθηκε το 1955 στο Βαθύοιλο Φθιώτιδος και το 1968 ήρθε στην Αθήνα. Εργάστηκε σε ιδιωτικές εταιρείες και στην Εθνική Τράπεζα Ελλάδος. Το 1976 εντάχθηκε στην Εργατική Διεθνιστική Ένωση (ΕΔΕ) και το 1979 στο ΠΑΣΟΚ. Διετέλεσε, Γραμματέας Τ.Ο.

ΠΑΣΟΚ Κ. Πατησίων, Σύμβουλος 4ου Δημοτικού Διαμερίσματος του Δήμου Αθηναίων, Γραμματέας του Δ.Σ. του Οργανισμού Νεολαίας & Άθλησης του Δήμου Αθηναίων και πρόεδρος στον παιδικό σταθμό Πατησίων. Το 1987 παραιτήθηκε από μέλος του ΠΑΣΟΚ και το 1989 επανεντάχθηκε. Από το 1991 έως το 2003 διετέλεσε μέλος της Νομαρχιακής Επιτροπής ΠΑΣΟΚ Α' Αθήνας, μέλος του Τομέα Οργανωτικής Πολιτικής Κ.Ε. ΠΑΣΟΚ και Σύμβουλος του 6ου Δημοτικού Διαμερίσματος του Δήμου Αθηναίων (1994-97). Το 1997 μεταδημότευσε στο Δήμο Βριλήσσιων. Από το 2003 μέχρι σήμερα είναι Πρόεδρος της Πανελληνίας Ομοσπονδίας kick boxing. Από το 2008 είναι μέλος της «Δράσης» και εκπρόσωπός της στο Δ.Σ. του Αθλητικού Οργανισμού του Δήμου Βριλήσσιων.

Ετζόγλου Μάκης: Γεννήθηκε το 1966 στη Γερμανία. Τελείωσε το τμήμα Στατιστικής στο Πανεπιστήμιο Πειραιά και εργάστηκε ως υπεύθυνος μηχανογράφησης σε εκδοτικές εταιρείες. Κατοικεί στα Βριλήσσια από το 1993 και συμμετέχει στη «Δράση» από το 2006. Έχει κατασκευάσει και επιμε-

λείται το δικτυακό ιστότοπο της «Δράσης» και συμμετέχει στην ομάδα που εκδίδει την εφημερίδα της.

Ευσταθίου Αχιλλέας: Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1979 και από το 1999 ζει στα Βριλήσσια. Σπούδασε οικονομικά και marketing. Για πολλά χρόνια ασχολήθηκε με την ιστιοπλοΐα και υπήρξε μέλος της Εθνικής Ομάδας. Σήμερα εργάζεται στον ιδιωτικό τομέα, στο χώρο των πωλήσεων.

Θεοφίλης Αντώνης: Είναι απόφοιτος της σχολής Πολιτικών Μηχανικών Ε.Μ.Π. και διαθέτει πτυχίο εργολήπτη δημοσίων έργων. Εργάστηκε αρχικά για 3 χρόνια ως επιβλέπων μηχανικός σε εργοστασιακές κατασκευές του ομίλου ΒΙΟΧΑΛΚΟ και για τα επόμενα 13 χρόνια στην τεχνική υπηρεσία του ΙΚΑ (επίβλεψη κτιριακών έργων), από όπου και παραιτήθηκε το 1990. Από τότε ασχολείται με μελέτες και κατασκευές ιδιωτικών έργων (κατοικίες, κτίρια γραφείων, καταστήματα). Συμμετέχει σε δύο μη κυβερνητικές οργανώσεις, στο «Σύλλογο Βοήθειας Παιδιών Αιθιοπίας», που φροντίζει αυτή την περίοδο περίπου 1000 παιδιά και στο «ΑΓΑΠΑΝ» που ασχολείται με τη φροντίδα ασθενών τελικού σταδίου. Είναι κάτοικος Βριλησίων από το 1990.

Ιορδάνη Υρώ: Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1970 και από το 1996 ζει στα Βριλήσσια. Είναι παντρεμένη και έχει ένα παιδί. Σπούδασε ζωγραφική, φωτογραφία, γραφικές τέχνες. Ειδικεύτηκε στην ηλεκτρονική γραφιστική. Εργάστηκε επί 14 χρόνια ως γραφίστας σε διαφημιστικές εταιρείες και την τηλεόραση. Σήμερα εργάζεται ως διακοσμήτρια και υπεύθυνη προώθησης προϊόντων σε ιδιωτική εταιρεία. Υπήρξε μέλος των οργανώσεων «Greenpeace», «WWF», «Αρκτούρος» και του «Ελληνικού Κέντρου Περιθαλψής Άγριων Ζώων και Πουλιών». Τα τελευταία χρόνια είναι μέλος στο σύλλογο «S.O.S. Αδέσποτα Βριλησίων».

Καράμπελα Μπέλλα: Γεννήθηκε το 1980, μεγάλωσε, ζει και εργάζεται στα Βριλήσσια. Σπούδασε στο Αμερικάνικο Κολλέγιο Ελλάδος και έχει πτυχίο στο πιάνο. Αγαπάει πολύ τα ζώα και τη φύση, με ιδιαίτερη αδυναμία στα αδέσποτα.

Κοζατσάνης Χάρης: Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1958 και από το 1987 κατοικεί στα Βριλήσσια. Είναι παντρεμένος και έχει δυο κόρες, 23 και 18 ετών. Σπούδασε μηχανολόγος-μηχανικός στη Γερμανία και εργάστηκε επί 25 χρόνια ως διευθυντικό στέλεχος σε ναυτιλιακή εταιρεία του Πειραιά. Στα

πλαίσια της επαγγελματικής του δραστηριότητας έχει συμμετάσχει σε μελέτες με αντικείμενο τις αναπτυσσόμενες αγορές, τους καθαρισμούς ποταμών, τα επικίνδυνα φορτία πλοίων κλπ. Θεωρεί ως βασικό πρόβλημα τη μορφή «ανάπτυξης» που έχει ακολουθηθεί στο δήμο μας, χωρίς να έχουν προηγηθεί μελέτες, χωρίς να υπάρχουν οι αναγκαίες υποδομές και τα έργα που γίνονται χωρίς στοχευμένη χρηστικότητα.

Κολλίγρη Νάγια: Γεννήθηκε στα Βριλήσσια το 1987. Αποφοίτησε από το 1ο Λύκειο Βριλησίων και είναι πτυχι-

ούχος του Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών (ΑΣΟΕΕ). Έχει συμμετάσχει στην πολιτική συλλογικότητα των ΕΛΑΚ, στην «Δράση για μια Άλλη Πόλη» και τη ριζοσπαστική αριστερά.

Κοτσιφάκης Θέμης: Γεννήθηκε (1958) και μεγάλωσε στα Βριλήσσια. Είναι εκπαιδευτικός στο 3ο ΕΠΛΑ Χαλανδρίου. Μέλος του ΔΣ (υπεύθυνος διεθνών σχέσεων) της Ομοσπονδίας Λειτουργών Μέσης Εκπαίδευσης (ΟΛΜΕ) από το Σεπτέμβριο του 2002 στο οποίο διετέλεσε αντιπρόεδρος και γενικός γραμματέας. Διετέλεσε μέλος της ΕΕ της Ευρωπαϊκής Συνομοσπονδίας Εκπαιδευτικών. Είναι μέλος του Δικτύου Εκπαίδευσης του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Φόρουμ. Διετέλεσε πρόεδρος του ΔΣ της ΕΛΜΕ Ανατολικής Αττικής (1997-2002) και μέλος του από το 1994, καθώς και υπεύθυνος έκδοσης του περιοδικού της «το δικό μας βήμα». Υπήρξε μέλος στις επιτροπές παιδείας των Δήμων Χαλανδρίου και Βριλησίων και τη δεκαετία του '80 ήταν πρόεδρος του Σωματείου Εργαζομένων του Νοσοκομείου «Αλεξάνδρα». Ήταν μέλος του ΚΚΕ μέχρι το 1990 και του ΣΥΝ μέχρι το 1998. Σήμερα είναι ανένταχτος, στο χώρο της αριστεράς. Είναι συγγραφέας εκπαιδευτικών βιβλίων και έχει δημοσιεύσει πολλές επιστημονικές εργασίες. Αρθρογραφεί στον ημερήσιο, περιοδικό και τοπικό τύπο για θέματα εκπαιδευτικής πολιτικής.

Κρητικός Δημήτρης: Γεννήθηκε στα Βριλήσσια το 1990. Αποφοίτησε από το 2ο Λύκειο Βριλησίων. Συμμετείχε στα 15μελή συμβούλια του σχολείου του. Σήμερα είναι φοιτητής στη Σχολή Ηλεκτρολόγων Ηλεκτρονικών Υπολογιστών του Ε.Μ.Π. και ενεργό μέλος του φοιτητικού κινήματος στη σχολή του.

Κρητικός Μάρκος: Είναι 51 ετών, έγγαμος και πατέρας 3 παιδιών. Πτυχιούχος διακοσμητής ΤΕΙ Αθηνών εργάζεται ως ιδιωτικός υπάλληλος. Παλαιότερα ήταν μέλος του Δ.Σ. του συλλόγου των Γονέων & Κηδεμόνων του 5ου Δημοτικού, ενώ από το 2008 εκπροσωπεί τη «Δράση» στο Δ.Σ. του Πνευματικού Κέντρου Βριλησίων.

Κρικέλα Αθηνά: Γεννήθηκε στην Άμφισσα Φωκίδας το 1968 και είναι μητέρα δύο παιδιών. Σπούδασε Χημικός και εργάζεται στην Ειδική Υπηρεσία Εφαρμογής του Υπουργείου Εργασίας με αντικείμενο τη διαχείριση των συγχρηματοδοτούμενων προγραμμάτων από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο στο πλαίσιο του ΕΣΠΑ. Είχε συνδικαλιστική δραστηριότητα από τα μαθητικά και φοιτητικά της χρόνια και πολιτική δράση στο χώρο της Αριστεράς από το 1983. Σήμερα είναι ενεργό μέλος του σωματείου εργαζομένων στη Μ.Ο.Δ. ΑΕ και μέλος της «Δράσης», την οποία και εκπροσώπησε την προηγούμενη τετραετία στο Δ.Σ. του Νομικού Προσώπου των Παιδικών Σταθμών του Δήμου Βριλησίων.

Κρική Δανάη: Γεννήθηκε το 1992. Ζει στα Βριλήσσια από 3 χρονών και είναι πρωτοετής φοιτήτρια στο Τμήμα Φυσικής του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Κωνσταντακοπούλου Βαρβάρα: Γεννήθηκε το 1970 στην Αθήνα και ζει στα Άνω Βριλήσσια από το 1976. Σπούδασε αρχιτεκτονική στο Ε.Μ.Π. Έχει δύο παιδιά και εργάζεται ως αρχιτέκτων, ενώ παράλληλα φτιάχνει κοσμήματα. Πρόσφατα συμμετείχε στην αυθόρμητη πρωτοβουλία πολιτών Βριλησίων «μαμάδες με καρτσάκια» σχετικά με τα πεζοδρόμια του Δήμου μας.

Κωνσταντινίδης Ρήγας: Γεννήθηκε στη Δράμα το 1950 και ζει στα Βριλήσσια από το 1983. Είναι Οδοντίατρος Διευθυντής του ΕΣΥ. Κάτοχος μεταπτυχιακού τίτλου στη Δημόσια Υγεία και Διοίκηση Υπηρεσιών Υγείας. Διδάκτωρ Ιατρικής Πανεπιστημίου Ιωαννίνων. Είναι παντρεμένος και έχει δύο παιδιά. Ήταν ενεργό μέλος της «Κίνησης για το Περιβάλλον», της «Επιτροπής Υγείας» του Δήμου Βριλησίων και της «Επιτροπής Αγώνα για τη Σταυρού-Ελευσίνας». Διετέλεσε πρόεδρος στο Σύλλογο γονέων του 3ου Δημοτικού Βριλησίων. Τα τελευταία χρόνια εκπροσώπησε τη «Δράση» στο Δ.Σ. του ΝΠΔΔ «ΚΑΠΗ Βριλησίων».

Λεονταρίτης Άρης: Γεννήθηκε το 1986 στα Βριλήσσια και συνεχίζει να είναι κάτοικος της περιοχής έως και σήμερα. Απόφοιτος της Σχολής Μηχανολόγων Μηχανικών του ΕΜΠ με ενεργή πολιτική δράση στο φοιτητικό της σύλλογο (Σεπτέμβρης 2004 - Ιούνης 2010). Στηρίζει και συμμετέχει στη «Δράση» από το 2007.

Μάτσας Δημήτρης (Τάκης): Γεννήθηκε και μεγάλωσε στο Αγρίνιο. Ζει στα Βριλήσσια από το 1988. Σπούδασε στη Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου της Αθήνας. Εργάστηκε ως φιλόλογος στην εκπαίδευση για περισσότερα από 30 χρόνια. Συμμετείχε ενεργά στους αγώνες του φοιτητικού κινήματος της δεκαετίας του '70 και στη συνέχεια στους διεκδικητικούς αγώνες των εκπαιδευτικών. Συμμετέχει στη «Δράση», επειδή πιστεύει ότι με κινήματα ενεργών πολιτών και συλλογικές προσπάθειες, που στηρίζονται στην αξιοπρέπεια και την αξιοπιστία, είναι εφικτή η βελτίωση της ποιότητας της ζωής μας.

Μουμουλίδης Θέμης: Γεννήθηκε στην Πτολεμαίδα. Πέρασε τα παιδικά του χρόνια στη Θεσσαλονίκη και από το 1972 ζει στα Βριλήσσια. Σπούδασε οικονομικά (Α.Β.Σ.Π.), κινηματογράφο και θέατρο (Αθήνα, Σόφια, Παρίσι). Πρωτοεμφανίστηκε στο θέατρο το 1982, ως βοηθός του Αλέξη Δαμιανού («Ματωμένος Γάμος»). Ως σκηνοθέτης συνεργάστηκε με διάφορα ΔΗ.Π.Ε.Θ.Ε., το Φεστιβάλ Αθηνών, το Διεθνές Φεστιβάλ Πάτρας, το Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, την Εθνική Λυρική Σκηνή, το Κ.Θ.Β.Ε. την Εθνική Συμφωνική Ορχήστρα της ΕΡΤ κ.ά. Εργάστηκε στο κρατικό ραδιόφωνο από το 1979 έως το 1990 και στη συνέχεια στο ραδιόφωνο του 902 αριστερά στα Μ. Μετέφρασε έργα για το θέατρο και έγραψε έργα για παιδιά, ενώ έγραψε και συνεργάστηκε στη συγγραφή κινηματογραφικών σεναρίων. Από το 1988 έως το 1995 υπήρξε Καλλιτεχνικός Διευθυντής του Φεστιβάλ Βύρωνα, από το 1995 έως το 1999 Καλλιτεχνικός Διευθυντής του ΔΗ.Π.Ε.Θ.Ε. Βόλου και από το 1999 έως το 2007 Καλλιτεχνικός Διευθυντής του ΔΗ.Π.Ε.Θ.Ε. Πάτρας. Το Σεπτέμβριο του 2007 δημιούργησε την «5η Εποχή/ Τέχνης» (θέατρο, εκδόσεις, μουσική, κινηματογράφος, εκπαιδευτικά προγράμματα), δραστηριότητα με την οποία ασχολείται αποκλειστικά τα τελευταία χρόνια. Στεγάζεται στο θέατρο ΚΑΠΠΑ. Δημιούργησε μαζί με άλλους τον Εκπολιτιστικό σύλλογο νέων Βριλησίων, καθώς και την ομάδα χάντμπολ Βριλησίων, της οποίας υπήρξε αθλητής. Για περισσότερα από πέντε χρόνια υπήρξε πρόεδρος του Ε.Σ.Ν.Β. Επίσης υπήρξε ένας από τους δημιουργούς του Φεστιβάλ Βριλησίων το 1986.

Νασίκας Θωμάς: Γεννημένος στην Ανατολή Αγιάς της Λάρισης, ηλεκτρονικός, ζει στα Βριλήσσια από το 1989.

Νάσικας Τάσος: Γεννήθηκε το Μάη του 68 στην Αθήνα. Εργάζεται στην Alpha Bank από το 1988. Είναι απόφοιτος του College of Southeastern Europe. Έχει διατελέσει μέλος του Δ.Σ. της Δημοτικής Επιχείρησης Μηχανογράφησης του Δήμου Αθηναίων (1998-2002). Εθελοντής στους Παραολυμπιακούς Αγώνες ΑΘΗΝΑ 2004. Γενικός Σύμβουλος της ΟΤΟΕ (1995-2001) και μέλος αντιπροσωπείας της ομοσπονδίας σε 4 πανευρωπαϊκές συνδιασκέψεις της UNI. Ως υπεύθυνος της Γραμματείας Νέων Συναδέλφων της ΟΤΟΕ, διοργάνωσε την μαζικότερη μέχρι σήμερα αποστολή-εκδρομή εργαζομένων στην Κούβα, την πρωτομαγιά του 1999. Συμμετέχει σε όλα τα συνέδρια της ΟΤΟΕ και του Εργατικού Κέντρου Αθήνας από το 1995 έως σήμερα.

Παπαχριστοδούλου Μαρίνα: Γεννήθηκε το 1952. Παντρεμένη, μητέρα και γιαγιά. Στη διάρκεια της δικτατορίας δραστηριοποιήθηκε σε παράνομες αντιδικτατορικές οργανώσεις. Μετά τη μεταπολίτευση και μέχρι το 1990 υπήρξε στέλεχος του ΚΚΕ, από το οποίο αποχώρησε για ιδεολογικούς λόγους. Ανέπτυξε πλούσια συνδικαλιστική δράση. Σπούδασε

εργοδηγός σχεδιάστρια σε ΙΕΚ, φιλοσοφία και πολιτική οικονομία στο Ινστιτούτο Μαρξισμού Λενινισμού της Κεντρικής Επιτροπής του ΚΚΣΕ στη Μόσχα και είναι πτυχιούχος του προγράμματος σπουδών «Ευρωπαϊκός Πολιτισμός» του Ελληνικού Ανοικτού Πανεπιστημίου. Εδώ και 20 χρόνια διατηρεί κατάστημα με λευκά είδη στα Βριλήσσια.

Πρίφτης Θανάσης: Γεννήθηκε το 1960 και πήγε σχολείο στα Βριλήσσια. Ο παππούς του ήταν από τους πρώτους που οίκησαν τα Βριλήσσια το 1928. Είναι πτυχιούχος Ανώτερης Σχολής Διοίκησης Επιχειρήσεων και του Οικονομικού Τμήματος της Νομικής. Εργάστηκε επί 20 χρόνια ως

περιφερειακός διευθυντής σε μεγάλη ασφαλιστική εταιρεία. Σήμερα είναι διευθυντής πωλήσεων σε εταιρεία υδατοκαλλιεργειών.

Ρόκα Τζένη: Σπούδασε στην ΑΣΟΕΕ.

Εργάστηκε ως λογίστρια και υπεύθυνη εξαγωγών σε διάφορες εταιρείες μέχρι το 1995. Από το 1997 μέχρι το 2002 έκανε μαθήματα ζωγραφικής και ιστορία τέχνης και από τότε εργάζεται ως ζωγράφος. Είναι υπεύθυνη για την επιμέλεια της εφημερίδας

της «Δράσης» και σχεδιάζει τις αφίσες της.

Σιαμπάνος Παντελής: Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1960 και ζει στα Βριλήσσια από το 1991. Εργάζεται εδώ και 25 χρόνια στη μέση εκπαίδευση σαν καθηγητής φυσικής, την τελευταία δεκαετία σε Εσπερινό Λύκειο των Αχαρνών. Είναι παντρεμένος και έχει δύο παιδιά. Υπήρξε ιδρυτικό μέλος των συλλόγων Αλληλεγγύη, Βριλησός και Γονέων του

5ου Νηπιαγωγείου. Απολαμβάνει την ορειβασία στα Ελληνικά βουνά τα τελευταία 25 χρόνια. Την τελευταία πενταετία καλλιεργεί και διατηρεί βιολογικό λαχανόκηπο στα Βριλήσσια που του παρέχει πλήρη επάρκεια σε ζαρζαβατικά. Αναρωτιέται μήπως θα έπρεπε να παραχωρηθούν κάποιοι ελεύθεροι χώροι σε δημότες που ενδιαφέρονται να δημιουργήσουν μικρούς παραγωγικούς κήπους.

Συβρίδης Γιάννης: Γεννήθηκε το 1975 και πήγε σχολείο στα Βριλήσσια. Σπούδασε μηχανικός-ηλεκτρολόγος αυτοκινήτων και έχει εργαστεί στη Renault και την Honda. Δούλεψε επίσης στην εταιρεία Bic ως μηχανικός παραγωγής. Παρακολούθησε σεμινάρια ηλεκτρονικού μοντάζ και για 3 χρόνια εργάστηκε σε εταιρεία media. Για κάποια χρόνια εργάστηκε και σε διάφορα καφέ των Βριλησίων. Σήμερα μένει με την οικογένειά του στα Βριλήσσια, όπου και διατηρεί την επιχείρηση των γονιών του.

Ταλιαδώρου Τέρψη: Γεννήθηκε το 1958 στη Θεσσαλονίκη. Είναι ζωγράφος διπλωματούχος της Ecole Nationale Supérieure des Beaux Arts του Παρισιού. Σπούδασε επίσης στην Ecole Nationale Supérieure des arts décoratifs στο Παρίσι. Διδάσκει εικαστικά στη μέση εκπαίδευση και κατοικεί στα Βριλήσσια από το 2001.

Τσεκούρας Λυκούργος: Γεννήθηκε το 1978 στην Αθήνα. Διαμένει στα Βριλήσσια από τον Απρίλιο του 2007. Είναι Διπλωματούχος Χημικός Μηχανικός και αυτή τη στιγμή εργάζεται ως Τεχνικός Σύμβουλος Βιομηχανικών Πωλήσεων. Κατά τη διάρκεια των φοιτητικών του χρόνων συμμετείχε στην πρώτη γραμμή των αγώνων του φοιτητικού κινήματος και στην Ενιαία Ανεξάρτητη Αριστερή Κίνηση (Ε.Α.Α.Κ.). Από το 2002 μέχρι το πέρας των σπουδών του διετέλεσε γραμματέας του Φοιτητικού Συλλόγου Χημικών Μηχανικών. Η συμμετοχή του στη «Δράση» αποτυπώνει τη συμβολή του στην προσπάθεια για τη μέγιστη δυνατή συσπείρωση δυνάμεων και αγωνιστών στον αγώνα που διεξάγει ο κόσμος της εργασίας και η νεολαία ενάντια στο Μνημόνιο και τον Καλλικράτη και στη χάραξη μιας άλλης πορείας για το λαό και τη χώρα.

Τσουρουνάκης Γιάννης: Γεννήθηκε το 1959. Σπούδασε στην Παιδαγωγική Ακαδημία Ηρακλείου Κρήτης και είναι πτυχιούχος της Σχολής Επιμόρφωσης Λειτουργών Δημοτικής Εκπαίδευσης. Έχει μετακπαιδευτεί στο Μαράσλειο Διδασκαλείο και έχει παρακολουθήσει επιμορφωτικά προγράμματα Περιβαλλοντικής Αγωγής για την πρωτοβάθμια εκπαίδευση. Μέχρι το 1988 εργάστηκε σαν εκπαιδευτικός σε ιδιωτικά δημοτικά σχολεία και από το 1989 σε δημόσια σχολεία της Αττικής. Σήμερα είναι δάσκαλος στο 2ο Δημοτικό Βριλησίων. Υπήρξε πρόεδρος του Συλλόγου Γονέων του 4ου δημοτικού Βριλησίων, μέλος της Σχολικής Επιτροπής Παιδείας του Δήμου Βριλησίων, αιρετό μέλος του Συλλόγου Γονέων & Κηδεμόνων του Λυκείου Βριλησίων, Γενικός Γραμματέας του

Συλλόγου Δασκάλων του Μαράσλειου Διδασκαλείου και αντιπρόεδρος του Συλλόγου Δασκάλων «Περικλής».

Φεργτάκης Γιάννης: Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1959, σπούδασε Μηχανολόγος Μηχανικός στο Ε.Μ.Π. και Computer Science στο University College London, στο Λονδίνο. Εργάστηκε για 14 χρόνια στην IBM Ελλάδας και από το 2002 μέχρι το Μάρτιο του 2010 λειτούργησε ως οικογενειακή επιχειρη-

ση κατάσταση βιολογικών προϊόντων στα Βριλήσσια. Από το 2007 επανήλθε στο χώρο της Πληροφορικής και είναι διοικητικό στέλεχος σε εταιρεία που ειδικεύεται στην παροχή λογισμικού και υπηρεσιών στο χώρο της Διαχείρισης Επιχειρησιακών Διαδικασιών. Ζει με την οικογένειά του (έχει δύο κόρες) στα Βριλήσσια από το 1997. Τα ενδιαφέροντά του καλύπτουν ένα ευρύ χώρο, από πολεμικές τέχνες, τοξοβολία, ιππασία, γιόγκα, φιλοσοφία μέχρι την έμπρακτη υποστήριξη πρωτοβουλιών και σωματείων σε χώρους, όπως μητρικός θηλασμός, φυσικός τοκετός, εναλλακτική τρόποι εκπαίδευσης παιδιών κ. α.. Είναι μέλος των Οικολόγων Πράσινων και υπήρξε υποψήφιος βουλευτής τους στις δύο τελευταίες πανελλαδικές εκλογές.

Φλέγγα Βίκυ: Είναι απόφοιτος του Οικονομικού Τμήματος του Πανεπιστημίου Αθηνών με μεταπτυχιακές σπουδές στο Ινστιτούτο Περιφερειακής Ανάπτυξης (Ι.Π.Α.) του Παντείου Πανεπιστημίου. Εργάζεται από το 1986 στην Ελληνική Εταιρία Τοπικής Ανάπτυξης και Αυτοδιοίκησης

(Ε.Ε.Τ.Α.Α. Α.Ε.), εταιρία με μετόχους το ελληνικό Δημόσιο, την Αυτοδιοίκηση και άλλους κοινωνικούς φορείς. Το αντικείμενο της εργασίας της σχετίζεται με την επιστημονική και τεχνική υποστήριξη των Δήμων όλης της χώρας. Ειδικότερα, έχει ασχοληθεί με θέματα αναπτυξιακού και επιχειρησιακού προγραμματισμού, οργάνωσης Δήμων, τομεακών εθνικών πολιτικών και χρηματοδοτήσεων, ευρωπαϊκών προγραμμάτων και πρωτοβουλιών. Κατά τα μαθητικά και φοιτητικά της χρόνια δραστηριοποιήθηκε στο αριστερό νεολαϊστικό κίνημα. Στη διάρκεια της επαγγελματικής της ζωής συμμετείχε ως γενική γραμματέας στο διοικητικό συμβούλιο του σωματείου των εργαζομένων της ΕΕΤΑΑ. Είναι δημότης Βριλησίων από το 1997 και έχει ένα γιο, μαθητή της πρώτης τάξης του 1ου Γυμνασίου Βριλησίων.

Χαραλαμπίδης Νίκος: Γεννήθηκε το 1955 στη Ν. Ιωνία και κατοικεί στα Βριλήσσια από το 2001. Είναι αρχιτέκτονας, απόφοιτος της σχολής του Ε.Μ.Π., πολυεθόμος του πανεπιστημίου Paris VIII και δόκτορας στη χωροταξία και την περιφερειακή ανάλυση του πανεπιστημίου Paris I- Sorbonne.

Εργάζεται σαν ελεύθερος επαγγελματίας στο τομέα μελετών – κατασκευών.

Χουντουμάδης Νίκος: Γεννήθηκε το 1955 στα Βριλήσσια. Αποφοίτησε από το Λύκειο Βριλησίων. Υπήρξε ενεργό μέλος και για μια περίοδο, πρόεδρος στον «Εκπολιτιστικό Σύλλογο Νέων Βριλησίων». Είναι απόφοιτος της Ανώτερης Σχολής Ναυπηγών του Πειραιά. Σήμερα εργάζεται σαν ασφαιστής.

Χρυσικάκου Μαριάννα: Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1978. Η οικογένειά της εγκαταστάθηκε στα Βριλήσσια το 1990. Αποφοίτησε από το 1ο Λύκειο Βριλησίων. Σπούδασε στο Τμήμα Επιστήμης Φυσικής Αγωγής & Αθλητισμού, με ειδίκευση στην άσκηση και την αθλητική αναψυχή. Έχει ολοκληρώσει μεταπτυχιακές σπουδές στην οργάνωση και διοίκηση διεθνών αθλητικών οργανισμών (Université Claude Bernard de Lyon I), υπό την αιγίδα της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής (ΔΟΕ). Η επίτευξη και διατήρηση της ολιστικής υγείας και ευεξίας αναδείχθηκαν από νωρίς ως ζητούμενα στον επαγγελματικό της δρόμο, γι' αυτό από το 2003 ασχολήθηκε με την πρακτική της yoga. Το 2007 ολοκλήρωσε τις σπουδές της σε Ελλάδα και Ινδία στη Διεθνή Ακαδημία «International Sivananda Yoga Vedanta Academy». Έχει παρακολουθήσει εξειδικευμένα σεμινάρια αναφορικά με τα θεραπευτικά οφέλη της Yoga, τη Raja Yoga, την Ayurveda, τη μακροβιοτική φιλοσοφία και διατροφή και είναι συνιδρύτρια του Ελληνικού Κέντρου Μακροβιοτικής στην Αττική.

Υποψήφιος
Δήμαρχος
Βριλησσιών

Γιάννης Τσούτσιας: Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1961. Κατάγεται από την επαρχία Τριφυλίας της Μεσσηνίας. Η οικογένειά του εγκαταστάθηκε στα Βριλήσσια το 1976. Τελείωσε τις τάξεις του Λυκείου στα Βριλήσσια. Σπούδασε Φαρμακευτική στην Αθήνα και Χημεία Φυσικών Προϊόντων στη Γαλλία. Είναι πτυχιούχος Πολιτικών Επιστημών στο Πάντειο Πανεπιστήμιο. Από το 1987 διατηρεί φαρμακείο στα Βριλήσσια. Δραστηριοποιήθηκε στον "Εκπολιτιστικό Σύλλογο Νέων Βριλησσιών", στην τοπική "Ένωση Επαγγελματιοβιοτεχνών και Εμπόρων" και στην Επιτροπή Υγείας του Δήμου. Συμμετείχε σε ανεξάρτητες τοπικές εκδοτικές προσπάθειες και ήταν ενεργό μέλος της "Επιτροπής Αγώνα για τη Σταυρού-Ελευσίνας". Στις εκλογές του 2006, ως επικεφαλής του ψηφοδελτίου της "Δράσης για μια Άλλη Πόλη", εκλέχτηκε δημοτικός σύμβουλος Βριλησσιών.

Αγώνας

Κινητοποίηση

Συμμετοχή

Αλλάζουμε το Δήμο

Δράση για μια Άλλη Πόλη
κίνηση δημοτών Βριλησσιών

4 χρόνια συμμετοχής
(2006-2010)

Δημοτικές Εκλογές 2010